

A la vora del foc | Xavier González-Costa | Actualitzat el 01/08/2020 a les 17:24

Ni Mendel, ni Steve Jobs ni la desforestació de l'Amazònia... només una metàfora

Il·lustracions: Bet Calderer / Text: Xavier González-Costa

Un llibre i una llibreta es van casar i van tenir un bloc amb espiral a l'esquerra. El bloc, quan ja va ser gran, va conèixer una carpeta que va parir un foli blanc i una cartolina verda. La cartolina, precoç, es va embolicar amb un rotlle de paper higiènic i, prolífics, van dur al món milions de tovallons per continuar l'espècie. Al seu germà, el foli blanc, que anava de modern però només era un esnob carregat de complexos, li va anar pitjor que a ella: es va enamorar d'una tauleta electrònica molt sofisticada que, tot i el seu disseny tan exclusiu i la poma que portava tatuada, va resultar ser estèril, no van tenir descendència i, quan en va estar cansada, el va deixar al contenidor blau, a veure si el reciclaven.

X

avier Gonzàlez-Costa va començar a viatjar als vuit anys acompanyant a Juli Verne i a Tintin. Després, de gran, ha anat a veure si és veritat, cooperant amb la desapareguda organització "Viatgers sense Fronteres" que va presidir des de la seva fundació. És escriptor autodidacta, de formació acadèmica en el món de les ciències. Ha guanyat diversos premis de poesia i de teatre. Com a actor, porta més de vint-i-cinc obres de teatre al sarró del Garrofa, que va interpretar durant vint-i-sis Nadals als Pastorets de Berga.

Bet Calderer és una Berguedana de Barcelona, artista i grafista. Sortida dels forns de la Facultat de Belles Arts de la capital, se sent orgullosa de poder dir que va començar a treballar al costat de Pepe Calvo, amb qui va aprendre l'ofici de donar solucions de disseny gràfic per a empreses com Coca-cola, Santiveri, Martínez-Bimbo, Marcilla, etc. Des de fa quinze anys ha fet de la seva passió, la pintura i el dibuix, el seu modus vivendi. Ha col·laborat amb Ibèrica de dansa amb l'escenografia pictòrica de l'espectacle "Las estaciones".